

Nagyböjt és húsvét a családban

A keresztény családokat évről-évre új „kihívás” elé állítja a nagyböjti idő. A szülők felelőssége ránevelni gyermekeiket az igényes böjtölésre, rácsodálkoztatni őket húsvét tikára.

Segítséget nyújtva e kreativitást igénylő feladatban, összegyűjtöttünk néhány ötletet, lehetőséget az időszak családban megélhető gyakorlatából.

Nagyböjt kezdete előtt jó átgondolni, hogyan élhetjük meg családjunkban a lemondást, önmegtagadást. Jó, ha van mindenkinek egyéni vállalása (életkorához, képességeihez igazítva), de komoly formáló ereje van a család együttes böjtjének is. Házastársi kapcsolatunknak pedig fontos építője lehet kettőnk közös elhatározása. A lemondás lehet a klasszikus böjt: hústól, édességtől való megtartóztatás, amit egy-egy napra már az iskolás gyerekek is gyakorolhatnak, de áldozat lehet a TV- vagy számítógégmentes napok vállalása, az így felszabadult időt egymásra figyelve, közös játékkal, beszélgetéssel, vagy rég halogatott feladataink elvégzésével töltve. Különösen szép, ha valamely rossz tulajdonságunktól, bűnünktől igyekszünk megszabadulni, és legalább egy-egy napon különösen figyelni pl. a negatív szavak, kritika, megszólás „böjtjére”.

Gyermekeknek érdekesebbé tehető a napi lemondás, ha nagyböjti kirakót készítünk. Egy húsvéti képet negyven számozott darabra vágunk, és minden rész hátuljára egy-egy gyerekszerű feladatot írunk. Naponta húznak, és ha sikerül teljesíteni a feladatot, felragasztjuk a kis részt az előre kinyomtatott és számozott lapra. Aki ügyes, annak húsvétra elkészül a kirakója.

A Szent Három Nap szertartásainak való részvétel, a kisgyermekes családoknak nem mindig megoldható. Jó ilyenkor otthon átélni a nap tartalmát kis családi liturgiába ágyazva.

Ahogy a zsidók húsvétján a családfő mesélte el az ünnep történetét, a keresztény családokban is fontos, hogy a gyerekek édesapjuk elbeszéléséből hallják Jézus szenvedésének és feltámadásának történetét. Jó mindig az aznapi történetet elmondani, így is közelebb hozva az ünnep tartalmát.

Nagycsütörtök: Kerüljön (ha lehet, saját sütésű) kenyér az asztalra, amit a család együtt vág fel – újragondolva ezzel az egység titkát, fontosságát. Az utolsó vacsorára emlékezve ünnepi vacsorát fogyaszthat a család, de ezt követően már Jézus szenvedésére figyelve elhalkulunk egészen húsvét vigíliájáig. Segítheti a lecsendesedést, ha ezekben a napokban nem kapcsoljuk be a TV-t, rádiót, számítógépet.

Nagypéntek: A szertartás három részéből kettőt családi körben is átélhetünk. A Szentírásból vagy az Adoremusból elolvassuk a napi olvasmányokat, könyörgéseket, akár a sajátjainkat is hozzátéve. A kereszthódolatnál körbeadjuk a feszületet, és mindenki kifejezi tiszteletét, szeretetét.

Nagyszombat: Ez a nap még a csendes készüléte. Húsvét örömét csak az esti liturgiában, vagy otthon hasonló időben éljük meg! Miután a húsvéti örömeinket elmélkedve végigimádkoztuk vagy énekeltük, a liturgikus olvasmányok közül a kötelezőket elolvassuk, majd megújítjuk keresztségi fogadalmunkat, és közös imában hálát adunk Istennek. Ezután vagy másnap reggel legyen az első közös ünnepi étkezés!

Húsvétvasárnap legyen igazi ünnep a családban! Együtt, egymásra figyelve örvendezzünk Krisztus feltámadásának! Örömünk, hálaadásunk tartson ki a negyvennapos húsvéti időszakban is! Igyekezzünk a nagyböjtben begyakorolt önnevelésünkben megmaradni, és igazi keresztényként tanúskodni az új élet örömeiről!